

Népek missziója

A Pápai Missziós Művek magazinja • III. évfolyam, 2. szám • 2009. október

XVI. Benedek: Imádkozom a magyar misszióért

Kis misszionárius lettem

Különleges kulturális est

Csángóföldi utazásom

Missziós bibliatábor Zsámbékon

Családi missziós advent

Karolj fel egy papot!

◆ Nepál

A keresztény kisebbség Nepálban is üldöztetésnek és erőszaknak van kitéve – jelentette ki Pius Perumana atya, nepáli vikárius, aki egy pasztorációs központ vezetője a főváros, Katmandu közelében. A lakosság nagy része hindu vallású, a keresztények aránya 0,4 százalék. A katolikus papok fenyegetettségben élnek, a hindu fundamentalisták gyakran szólítják fel őket az ország elhagyására. 2008-ban megölték John Prakash szalézi szerzetest, és merényletet követtek el egy katmandui templom ellen is. A támadásokkal a nepáli hadsereg gyanúsítható. Céljuk, hogy egész Nepál hindu vallású legyen.

◆ India

Meggyilkoltak egy 39 éves papot az India déli részén fekvő Karnataka államban. A tettesek ismeretlenek. A

holttestet a hívek találták meg a közelben, miután a lelképásztor nem tért vissza a plébániájára. Halála napján meglátogatott néhány családot, betért egy kolostorba, majd temetett. Mindenki szerette a buzgó és a mindig mosolygós papot.

Az indiai egyház egynapos gyászt rendelt el és arra kérte a hatóságokat, folytassák a nyomozást, hogy megtalálják a bűnösöket, és biztosítsák a keresztény hívek biztonságát.

Karnatakában keresztényellenes erőszakhullám vette kezdetét a tavalyi, Orissa állambeli támadásokkal egyidejűleg. A keresztények óvatossak és éberek, de továbbra is nyilvánosan megvallják hitüket, amelyről számta-

lan szociális, karitatív tetten keresztül is tanúságot tesznek.

◆ Salamon-szigetek

Előszörban az ifjúsági pasztoráció és a missziós nevelés elősegítése érdekében érkezett két marista szerzetes New Yorkból az óceániai Salamon-szigetekre. Két hónapot töltenek el ott annak a programnak a keretében, amelynek célja, hogy a fejlettebb és gazdagabb országok segítsék a kis katolikus közösségeket a világ távoli részein. „Reményünket az élő Istenbe vetettük.” Ez volt az a központi gondolat, amelyet tanároknak és katekétáknak „bontottak ki”, akiknek hivatása és felelőssége, hogy a hit alapjait közvetítsék a következő generáció számára. Az egyik kulcsszó a tanítvány volt. A fiatalok Jézus szeretett tanítványai és ez a bizonyosság apostolokká teszi őket, hogy elvigyék a világba az ő szeretet-üzenetét. A helyi egyház nagy örömmel fogadta a misszionáriusokat, megköszönve nekik a belőlük áradó lelkesedést és az adományokat.

◆ Kuba

„Jézussal békét és szeretetet vetünk” mottóval Szent Pál alakja állt a középpontban a Szent Gyermekség Művének IV. kongresszusán, amelyet augusztus 25. és 28. között a kubai Camagüey-ban tartottak. Tíz egyházmegyéből összesen 435 gyermek és fiatal vett részt rajta, ötvennyolc kísérről. Először elzarándokoltak az Istenes Szent János-templomba, hogy Olallo testvér sírjánál imádkozzanak, aki a szeretet és irgalmasság apostola volt, és 2008. november 29-én avatták szentté.

A kongresszus csúcspontja az volt, amikor az ifjú missziós riporterek egy csoportja „interjút készített” Pál apostollal életéről, leveleiről és a kubai fiatal misszionáriusokhoz intézett „üzenetéről”. Ezt este a gyermekek közös imádsága követte. A záró istentiszteleten Juan Garcia Rodriguez, camagüey-i érsek felszólította a gyermekeket, hogy legyenek misszionáriusok saját családjaikban, a városnegye-

Tartalom

XVI. Benedek:
Imádkozom a magyar misszióért **4**

Ezrek ajkán, ezer nyelven **6**

Kis misszionárius lettem **6**

Egy hittel telibb világért **7**

Különleges kulturális est **8**

A karizmák ünnepén **9**

Csángóföldi utazásom **10**

Ajándék **12**

Missziós bibliatábor Zsámbékon **14**

Családi missziós advent **15**

Jay Jesu! **17**

Dicsértessék a Jézus Krisztus! **17**

Karolj fel egy papot! **18**

A világmisszió ünnepe **19**

Népek missziója

Laptulajdonos: Pápai Missziós Művek
Főszerkesztő, felelős kiadó:

P. Benvin Sebastian Madassery SVD, a PMM igazgatója

Szerkesztő: Rózsa Mária

Munkatárs: Kaufmann Mária, Szabó Bernadett

Tördelés, laptev: Bukovszki Antal

Korrekter: Rochlitz Bernadett

Pápai Missziós Művek

1223 Budapest, Jókai Mór u. 14. • Tel./fax: 226-4610

E-mail: pmmmisszio@gmail.com

Nyomás D-Plus Kft.,

Felelős vezető: Németh László ügyvezető

Óvakodjunk a báránybőrbe bújó farkasoktól!

Az elmúlt hónapokban több alkalmam is nyílt arra, hogy újabb ismeretségekre tegyek szert, így ismét egy lépéssel közelebből ismerjem meg a magyar emberek gondolkodását hitünk dolgában.

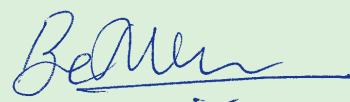
Beszélgetéseim során gyakran éreztem, hogy sokan nem látnak tisztán, összezavarodottak és hitük bizonytalan. Később megértettem ennek az okát: az ilyenek csak hiszik azt, hogy hisznek. Erre a jelenségre már közel kétezer éve figyelmeztet bennünket Szent Péter apostol: „Közöttetek is lesznek hazug tanítók, akik veszedelmes tévtanokat terjesztenek, s azt, aki megváltotta őket, az Urat, megtagadják, gyors romlást zúdítva magukra. Sokan fogják követni eltévelyedéseiket, s miattuk becsmélni fogják az igazság útját. Nyereségvágyból fakadó szavaikkal igyekeznek megvásárolni titeket.” (2Péter 1,3)

Kedves Testvérek! Eljött az idő, hogy megszilárdítsuk hitünket Jézus Krisztusban, az emberré lett Istenben! Ő az Igazság és az Út, aki az igaz Istenhez vezet. Ennek megértéséhez szükséges a Szentlélek segítsége, aki a teljes igaz-

ság ismeretére vezet el bennünket. Ha egyszer már megismertük az igazságot, teljes erővel hirdessük azt másoknak is! Ez a mi küldetésünk, missziónk.

A mai világban sok a tévtanító és álprófeta, akik meglovasítják az emberek bizonytalanságát és hiszékenységét. Ne engedjük, hogy tévútra vezessenek bennünket! Másokat is óvnunk kell, hiszen Krisztusban testvérek vagyunk, felelősök vagyunk egymásért, egymás üdvösségéért.

„Az Ige világossága és a kegyelem Lelke elől hátráljon meg a bűn sötétsége és a hitetlenség éjszakája, és éljen Jézus Szíve minden ember szívében!” (Szent Arnold Janssen)

P. Benvin Sebastian Madassery SVD
a Pápai Missziós Művek igazgatója

dekben, az iskolában és a plébániákon. Bátorította őket, hogy mélyítsék el Szent Pálról való ismereteiket, és mélyüljenek el a mai keresztényekhez is szóló üzenetében.

◆ Új verbita püspökök

XVI. Benedek pápa kinevezte Jhabua és Khandwa püspökévé a verbita rend egy-egy tagját. *Devprasad Ganawa*, a bhil törzs első papja és immáron első

püspökének szentelése (*képünkön*) 2009. június 16-án volt. Mintegy négyszáz pap, szerzetes és tízezer hívő vett részt a szertartáson. *A. S. Durairaj* pedig július 16-án lett püspök. *Leo Cornelio* SVD érsek végezte a szentelést. Közel ötszáz pap és szerzetes, valamint hívők száza kérték Isten áldását az új püspök életére.

◆ Zimbabwe

A Szentatya kinevezte a zimbabwei Bulawayo egyházmegye érsekévé *Alex Thomas Kaliyanil* verbita szerzetest, aki 2008-ban lett a zimbabwei verbita misszió vezetője, amikor a zimbabwei kerületet leválasztották a botswanai tartományról és autonómiát kapott.

◆ Budapest

Az újonnan felszentelt *Ganawa* püspök *Chacko Thottumarickal*-lal, Indore püspökével Budapestre látogattak szeptember 3-án. Rövid ittlétük idejébe igen sűrű programot il-

lesztettek be: számos interjút adtak, az Országházban megtekintették a Szent Koronát és rövid városnézésen megismerkedtek fővárosunkkal.

Látogatásuk második napján *Erdő Péter* bíboros fogadta az indiai vendégeket. A Fidei Donum szellemében való együttműködésről tárgyaltak, amelynek keretében a magyar főpásztor a vendégeket újabb papok Magyarországra küldésére kérte. A főpapi találkozót a Mátyás-templomban 18 óra körül bemutatott szentmise követte. (Interjünk a 17. oldalon olvasható.)

Várjuk olvasóink véleményét a Népek Missziója cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos kérdéseiket is, melyek megválaszolására külön rovatot tervezünk.

Természetesen honlapunkon keresztül is lehet üzenni, kérdezni:
www.papaimisszio.hu
E-mail: pmmmisszio@gmail.com,
vagy Pápai Missziós Művek
1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.
Tel.: 226-4610

XVI. Benedek: Imádkozom a magyar misszióért

Az Egyház legnagyobb központi segítő szervezete, a Pápai Missziós Művek (PMM) keretén belül működő és a gyermekek missziós lelkületének kialakítására törekvő úgynevezett Szent Gyermekség Műve által rendezett nagy római találkozó pünkösöd előtti napon volt. A háromnapos eseménysorozatot a „Szent Pál évének lezárása a missziós gyermekekkel” program keretében szervezték, amelyre mintegy hétezer, 8–14 éves korú gyermek érkezett Európa különböző országaiból, hogy találkozzanak a Szentatyával és egymással. Magyarországról harmincnégy gyermek utazott az Örök Városba *P. Benvin Sebastian Madassery* verbita szerzetes, a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatójának vezetésével.

Sebestyén atya üdvözi a Szentatyát

Az ország különböző pontjairól érkezett kisebb hit-tancsoportok (Budapest – Hermina út, Csesznek, Fót, Hajdúdorog, Nyíregyháza és Szekszárd) e néhány nap alatt igazi kis missziós közösséggé váltak. Ez a kis csapat alkotja a hatvan év eltelte után újjászületett – és remélhetőleg a jövőben újból virágzó – magyarországi Szent Gyermekség Művének magját.

Az utazást megelőző hetekben a gyermekek ismerkedtek Szent Pál életével, mélyebben megismerték a Szent Gyermekség Művének lelkületét, célját, megtanulták szép himnuszát és hitvallását. Saját imádságaikkal készültek a reggeli és esti közös együttlétre, amit minden alkalommal

más-más csoport vezetett, és nem utolsósorban mindegyik csoport ajándékot készített a Szentatyának. Az egyik például az Élő rózsafüzér zárándoklaton való részvételét ajánlotta fel az utazás sikeréért, mások pedig saját készítésű rajzukat, festményüket, lakóhelyükről összeállított albumukat vitték magukkal.

A Pápai Missziós Művek hazai munkatársai, önkéntesei, a verbita szerzetesek és a hozzátartozók imáikkal is hozzájárultak ahhoz, hogy ez a néhány nap valóban életre szóló élményt adjon a gyermekeknek.

Már az első, hazai, repülőtéri találkozást követően mindenki azonnal felvette a Szent Gyermekség Műve emblémájával díszített zöld sapkát, amely

azután az összetartozás egyik jelképe lett. Megérkezésünk után nem sokkal megkezdődött az Örök Város felfedezése. Elsőként a Jeruzsálemi Szent Kereszt-templomba mentünk el, ahol Jézus keresztiének egy darabját és a keresztre erősített „INRI” feliratú táblát őrzik. Majd az antik Róma nevezetességei: a Colosseum, a Forum Romanum és a Capitolium domb felkeresése következett. A Via Sacrán láttuk Titus diadalívét, ami alatt a Palesztinából Rómába hurcolt hadifoglyokat és rabszolgákat vezették végig, közöttük Szent Pétert is. Nem messze innen pedig azt a föld alatti börtönt is, amelyben Szent Péter raboskodott, és a földből fakasztott vízzel keresztelt.

Délután a Domitilla-katakombáknál folytattuk a kereszténység korai történeti helyszíneinek felfedezését. A közel 17 kilométer hosszú, három szintű, föld alatti labirintusban megnéztük a falakon a legősibb Krisztus-szimbólumokat, az egészen kicsi sírkamrákat, megcsodáltuk azt a hatalmas föld alatti bazilikát, amely a korai keresztények ünnepi összejöveteli he-

lye volt. A katakomba kápolnájában ünnepeltük első szentmisénket Rómában. Mindannyiunk számára felejtetetlen marad az ősi helyszín, a bensőséges ima, a gyermekek és a felnőttek megilletődöttsége.

A pénteki napot a Santo Stefano Rotondóban tartott ünnepi szentmisével kezdtük. A szentmise elején a gyerekek átvették hivatalos tagsági kártyájukat, valamint a missziós rózsafüzért, és ezzel ténylegesen a Szent Gyermekség Műve tagjaivá váltak. „A Szent Gyermekség Műve a katolikus gyermekeket gyűjti Jézus köré, hogy hozzá hasonlóan ők is szívükön viseljék az elhagyatott és reménytelen helyzetben lévő gyermekek sorsát. ...Tagjai mindennap imádkoznak az árva gyermekekért, az éhezőkért és a beteg gyermekekért, valamint havonta legalább egyszer lemondanak valami finomságról és annak árát a rászoruló gyermekeknek szánják.”

Délután a Szent Péter-bazilikát tekintettük meg. Egy egészen rövid időre megnyitották számunkra a Magyarok Nagyasszonya-kápolnát, ahol Boldogasszony Anyánkhoz imádkoztunk és énekeltünk hazánkért.

Végül elérkezett a találkozó nagy napja. Szombat reggel korán gyülekeztek a gyermekek a VI. Pálról elne-

vezett hatalmas, modern teremben. A Szentatya jöveteléig vidám műsorral, közös énekléssel és játékkal telt az idő. A várt időben a gyermekek hangos énekekkel és kiabálással hívták a Szentatyát: Benedetto!!! Benedetto!!! Érkezését nagy tapsal fogadták.

Nagy kitüntetésként éltük meg, hogy gyermekeink közül kettő személyesen is üdvözölhette a Szentatyát. E választás a születésnapját aznap ünneplő hajdúdorogi Kökényesi Tiborra, valamint a Főtről érkezett Bánáti Mimire, a csoport legfiatalabb tagjára esett. Fel-emelő volt látni, ahogy zöld sapkájukban a Szentatya körül ültek. Egyedülálló alkalom volt, hogy Tibor háromszor is kezet foghatott vele. Először egy olasz kislánnyal együtt az összegyűlt közel hétezer missziós gyermek közös ajándékát adta át a Szentatyának, majd a magyar gyerekek ajándékával köszöntötte őt, később pedig Mimivel együtt kapott tőle áldást.

XVI. Benedek pápa néhány kérdést is kapott a gyerekektől: Gondolta-e, hogy egyszer pápa lesz? Mit gondol, hogyan lehet együtt élni a másfajta gondolkodású, kultúrájú emberekkel? Mit tehetnek a gyerekek, hogyan segíthetnek a pápának? A Szentatya mesélt gyermekkoráról, arról, hogy bizony ők közöttük is voltak viták, vesze-

kedések, de azután mindig kibékültek. Ezt tanácsolta a mai gyerekeknek is. Meg kell békülni, meg kell tanulni együtt élni, és a legfontosabb, hogy nem szabad, hogy harag maradjon a szívükben. A gyermekek üdvözlése után az őket kísérő papok közül is néhányan köszönthették a Szentatyát, közöttük volt Sebestyén atya is. A Szentatya tudta, hogy Magyarországról érkezett: „Imádkozom a magyar misszióért” – mondta.

A program délután a falakon kívüli Szent Pál-székesegyházban folytatódott. Itt Ivan Dias bíboros, a Népek Evangelizációja Kongregációjának prefektusa a találkozón részt vett összes pap kíséretében ünnepi szentmisét mutatott be. Felemelő érzés volt számunkra, hogy ott az evangélium Sebestyén atya tolmácsolásában, magyar nyelven is felhangzott.

Utunk során végig úgy éreztük, hogy a Gondviselés kegyelme és a Szentlélek ereje kísér bennünket. Isten áldása legyen a kis missziósok életén!

Kaufmann Mária

A missziós gyermekek római utazásáról, és a Szent Gyermekség Műve újjászületéséről készült két és fél órás DVD megrendelhető
 a pmmmisszio@gmail.com
 e-mail címen vagy
 a 226-4610-es telefon-
 és faxszámon, illetve
 a honlapunkon keresztül.
 A DVD ára 2000 Ft/db.

Ezrek ajkán, ezer nyelven...

A lelkes gyerekcsapatnak öt tagja a nyíregyházi, öt pedig a hajdúdorogi görög katolikus általános iskolából utazott Rómába.

Mielőtt útra keltünk, Attila atya a templomban megáldotta a kis zarándokokat és kísérőiket. Velünk imádkozott igazgatónőnk és a szülők is.

Izgalmas dolog volt repülőn utazni, de mindezt felülmúlta a sok szép látnivaló és lelki program. Érkezésünk délutánján, a Domitilla-katakombák egy pici kápolnájában tartott szentmisén Sebestyén atya arra buzdított bennünket, hogy mint az első keresztyének, legyünk mi is alapkövek egyházunkban, adjunk reményt hazánknak.

Másnap a Santo Stefano Rotondo oltárára terített magyar zászló mellett a szentmise végén Sebestyén atya minden gyereket név szerint szólított ki, megáldotta őket, és így hivatalosan is kis misszionáriusok lettek.

Programunkból nem hiányozhatott a Szent Péter-bazilika megtekintése. Áhítattal vonultunk el II. János Pál pápa sírmeleke előtt, majd bemehettünk a Magyarok Nagyszombatja-kápolnába, ahol imádkoztunk hazánkért.

Mély élményt jelentett a Szentatyával való találkozás. A hálaadó szentmisére a Szent Pál-székesegyházban gyűltünk össze zarándoktársainkkal. Itt megtapasztalhattuk a világegyházhoz való tartozást, hisz „ezrek ajkán, ezer nyelven” szólalt meg az ima.

Különleges ajándékként fogadtuk, hogy az éppen Rómában tartózkodó Kocsis Fülöp püspök atya szoros programja ellenére fontosnak tartotta a velünk való találkozást. Elvitt minket egy jó fagyizóba, s útközben városismertetést tartott nekünk.

Apró mozzanatok is élményként őrzünk. Ilyen a másik segítése, figyelmeztetése, mosollyal való biztatás a következő lépésre. Új barátságok, kapcsolatok. Mennyi hozadéka van egy ilyen zarándokútnak! Imádkozunk a gyerekekért, hogy találják meg és töltsék be hivatásukat, járjanak kis misszionáriusként a világban, tudva és merve mindig kimondani az igent!

Matavovszky Györgyné kísérő tanár, Nyíregyháza

Kis missz lettem

Indulás előtt már tudtuk, hogy a Szent Gyermekség Múve a háború előtt már működött Magyarországon, de betiltották. Most újjáalakul, és mi a tagjai leszünk.

Róma nagyon szép város. Sok helyet és templomot megnéztünk. A Szent Péter-bazilikában például először a pápák és Szent Péter apostol sírját. Az a megtisztelő feladat jutott nekünk a zarándoktársammal, hogy II. János Pál pápa sírjához a virágot mi helyezhettük el. A Santo Stefano Rotondóban ünnepélyes keretek között megkaptuk az ötszínű rózsafüzért, ami az öt földrészt jelképezi, és a Szent Gyermekség Múve tagkártyát. Most már mi is misszionáriusok vagyunk, és a hitet kell „hazahoznunk” Magyarországra.

ionárius

Különleges volt a hangulat, amikor vártuk a Szentatyát, megérkezéséig bohócok és énekesek szórakoztatták az Európából összegyűlt gyermekeket. Nemsokára behozták a pápa székét, majd bejöttek a svájci gárdisták, és utána megjelent a pápa! Hóféhér ruhájában olyan volt, mint egy jószágos nagyapa. Mindenki tapsolt, lengette a zászlókat, felállt a székre és kitörő örömmel ünnepeltük. Néhány szerencsés gyerek kezét is foghatott vele. Ezután mesélt nekünk a gyermekkoráról, amit egy kis faluban töltött. Mondta, hogy tisztelték és szerették a pápát, de számukra elérhetetlen messzeségben volt. Nem is gondolta, hogy egyszer majd őt választják meg pápának.

Sohasem felejttem el ezt a csodálatos zárandoklatot. Boldog vagyok, hogy ezen az úton mint a kertvárosi egyházközség tagja vehettem részt.

Nádasdi Réka, Görög Katolikus
Általános Iskola, Hajdúdorog

Egy hittel telibb világért

Szent Péter sírjának közelében tartották a Pápai Missziós Művek igazgatói szokásos, éves konferenciájukat. Összesen 124-en jöttek össze, a világ minden tájáról.

Ivan Dias bíboros, a Népek Evangelizációja Kongregáció prefektusa tolmácsolta XVI. Benedek pápa üzenetét, amely a PMM kiemelt szerepét hangsúlyozta a népek evangelizációjában. A pápa köszönetét fejezte ki mindazoknak, akik a missziót és a Pápai Missziós Műveket önkéntesként és szeretetszolgálatban segítik. Dias bíboros beszédében nyomatékosan felhívta a figyelmet a Kínában és Vietnamban működő egyházak súlyos helyzetére. A régóta tartó üldöztetés ellenére is mindkét országban gyarapszik a hívek száma. Nagy szükségük van

az Anyaszentegyház segítségére mind lelki, mind anyagi értelemben – mondta. Emellett kifejtette a missziós hivatások, a papok missziós felkészültségének fontosságát, valamint a missziológiának a papképzésben betöltött kiemelt szerepét is.

A szekcióüléseken kiemelt téma volt a kommunista országokban működő PMM nemzeti igazgatóságainak helyzete. Úgy látták, ezekben is sürgető szükség van a megalakulásukra/újjaalakulásukra, hiszen ez hozzájárulhat a papi és a hitoktatói képzéshez is, melynek következtében a helyi egyházakban megerősödhet a missziós gondolkodásmód.

A konferencia résztvevői különösen nagy örömmel fogadták, hogy Magyarországon hatvan év után újjászerveződik a Szent Gyermekség Műve. Biztosították a magyarokat arról, hogy figyelemmel és imáikkal kísérik ennek a missziónak a terjedését. Isten áldását kívánva köszöntötték a távolból is a magyar püspöki konferencia tagjait, a papokat és mindazokat, akik a Szent Gyermekség küldetésében részt vesznek.

Az egyik legsúlyosabb kérdés, amellyel a konferencia hosszasan foglalkozott, amiről a missziós képzés, illetve a gyakorlat szempontjából tárgyalt, az a szekularizáció erősödése volt. Ez a jelenség azonban – más perspektívából tekintve – az egyház számára lehetőségként jelenik meg, hogy egységben, közös erővel harcoljon a közös ellenség ellen. Ily módon a PMM nagy feladata az evangéliumi értékek és missziós lelkelet továbbadása Isten népének.

Különleges kulturális est

Indiából érkezett profi és amatőr táncosok, zenészek, valamint magyar néptánc együttesek adtak nagyszerű műsort azon a jótékonyági célú, indiai–keralai kulturális esten, amelyet a Magyar–Malayali Egyesület szervezett az Európában élő, Keralából származó indiai vendégek és a magyar érdeklődők számára.

Kerala India legdélibb állama. Lakóinak többsége szír-malabar katolikus, akik a malayalam nyelvet beszélik. A különböző országokban letelepedett keralaiak évente más-más európai városban találkoznak. Budapesten első alkalommal, május végén került sor a nemzetközi kulturális estre a Szent Imre Gimnázium dísztermében.

Az ott összegyűlt adományokkal a Pápai Missziós Művek – a Csángó Oktatási Program keretében – a lészpedi gyermekek tanulási költségeit támogatta.

Személyes találkozások

A verbita rend Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házába, Budatéténybe
(Budapest, XXII. ker. Bajcsy Zsilinszky út 3-5.)

szeretettel hívjuk és várjuk az érdeklődőket a misszionáriusokkal és a missziós munkával való ismerkedésre.
(A helyszín megközelíthető a MórícZ Zsigmond körtértől a 33-as busszal a Jókai utcai megállóig, onnan pedig a 150-es busszal a Kápolna utcáig).

Minden hónap utolsó vasárnapján 14 órától az Ifjúsági Világmissziósok találkozója
(érdeklődni, jelentkezni a kisskinga89@yahoo.com e-mail címen lehet)

Missziós Barátok találkozója (korhatár nincs)

Program: 17.15 – kezdés • 18.00 – szentmise a kápolnában • 19.00 – előadás (missziós arcélek, tapasztalatok, lehetőségek) • 20.00 – agapé

A Karizmák ünnepén

A Pápai Missziós Művek – idén először – külön sátorral jelentkezett a máriaremetei kegytemplom kertjében, a pünkösdhétfőn megrendezett Karizmák ünnepén.

Az eseményen ebben az évben – újdonságként – egy másfajta rendezési elv érvényesült. A szervezők a templomkertet kisebb területekre osztották fel, amelyekben a csoportok egy-egy szakpasztorációhoz kapcsolódóan – család, ifjúság, papi és szerzetesi hivatás, misszió, karitás, iskolák – mutatkoztak be. Ez kitűnő keretet biztosított a missziós munka bemutatására.

Fiatalkor és idősebbek egyaránt érdeklődtek a még mindig szokatlan név – Pápai Missziós Művek – láttán. A kíváncskodó kérdésekből komoly beszélgetések alakultak ki a PMM munkájáról. Az odalátogatók azt is megtudhatták, hogy négy ágazata közül kettő (Hitterjesztés Műve, Szent Péter Apostol Műve) eredetileg laikusok kezdeményezéséből fejlődött pápai státuszú szervezetté; valamint azt is, hogyan tudják a hívek imáikkal, anyagi támogatásukkal se-

gíteni a missziókat, a misszionáriusok munkáját, és a papi, szerzetesi hivatásra felkészítést az úgynevezett „harmadik világbeli” országokban.

A sátor látogatói közül sokan megnézték az asztalokra kirakott missziós rózsafüzéreket, amelyeken az egyes tizedek különböző színe az egyes világrészeket jelölik. Lelkesen vették magukkal a kikészített ismeretterjesztő anyagokat is. Ugyancsak sokakat vonzott a folyamatos filmvetítés, amely az európai Missziós Gyermek Társaságainak római találkozóját mutatta be.

Jóleső érzés volt tapasztalni, hogy az emberek nyitottak a világegyház eseményei iránt, érdekli őket, hogyan élnek, gondolkodnak, élnek meg hitüket a katolikus hívők a világ más országaiban, távoli földrészekén, és szeretnének ezekről többet megtudni.

Hajós Katalin

Küldetésben járunk

Missziós szolgálatunk segíti összegyűjteni az Úr szétszórt gyermekeit, hogy Isten népévé legyenek. Szívből köszönünk minden lelki és anyagi támogatást. Isten fizesse meg sok-szorosan!

PÁPAI MISSZIÓS MŰVEK

1223 Budapest, Jókai Mór u. 14. • Tel.: 226-4610
Számunk: 11600006-00000000-27778649

Bélyeggyűjtés a missziók javára

Azok a testvérek, akik bélyeggel szeretnék támogatni a missziót, küldjenek bélyegeket a címünkre!

VÁRJUK OLYAN SEGÍTŐTÁRSÁK JELENTKEZÉSÉT, AKIK AZ EDDIG KAPOTT RENGETEG BÉLYEG FELDOLGOZÁSÁBAN, RENDSZEREZÉSÉBEN RÉSZT TUDNÁNAK VENNI.

Pápai Missziós Művek

1223 Budapest, Jókai Mór u. 14. • Tel.: 226-4610

Csángóföldi utazásom

Kék ég, zöld fák, szívtagító levegő és mosolygós arcok fogadtak Csángóföldön. Igen nehéz volt az út, de amikor láttam a „csángó szépséget”, minden fáradtságomat elfelejtettem. Megvalósult az álmom, hogy egyszer néhány napot eltölthessek a csángó magyarok között.

Amióta itt szolgállok, sokat hallottam a messzi távolban élő „elcsángált” magyarokról. Láttam filmet is róluk, részt vettem csángó programokon, melyeket Budapesten a Kereszt-szülők a Moldvai Csángó Magyarokért Egyesület szervezett. Tavaly meg is hívtam őket a missziós ünnepünkre, amelyre el is jöttek, és rendkívül nagy élményt nyújtottak az ünnepségen. Akkor ígértem meg nekik, ha időm engedi, és ha sikerül megkapnom a vízumot (indiai állampolgár vagyok), akkor azonnal meglátogatom őket. Így Gyöngyössy Lajossal, az egyesület alapítójával együtt tizenketten indultunk útnak.

A határon kisebb-nagyobb problémák adódtak, de az Úr megsegített, és így sikerült átjutnunk a másik oldalra. Az első szálláshelyünk Szatmárnémeti volt. Másnap este érkezünk meg Csíkszeredába. Következő nap reggel a csíksomlyói kegytemplomban koncelebráltam a ferences szerzetesekkel, amely megható élmény volt számomra. Reggeli után tovább indultunk Lészped felé, ahol ebédre vártak bennünket. Az út igen nehéz volt, így csak estefelé érkezünk meg. A tanító bácsi, Márton Attila várt bennünket, aki segítette megkeresni szállásunkat a családnál, akik nagyon vendégszeretőek voltak. Eleinte nehéz volt megérteni, amit mondtak, de nemsokára belejöttem.

Közben barátkozni próbáltam a gyerekekkel. Amikor a közelükbe mentem, elfutottak tőlem és messziről néztek rám, mintha valami furcsaságot látnának. Csillogtak-villogtak a szemeik. A szomszéd házakból is jöttek, amikor hallották a hírt, hogy itt van egy fekete bajszos, szakállas pap bácsi. Messziről kukucskáltak. Akkor eszembe jutottak Lajos szavai: nagyon szeretik a csokoládét. Bementem a szobámba, elővettem a táskámból néhányat és ezzel kínáltam őket. Erre aztán lassan elindultak hozzám. Próbáltam egy pár szót mondani nekik, ők meg apró csángó szavakkal válaszoltak. Nem tudtak nagyon csángó magyarul sem, inkább románul beszéltek. Sikerült annyira megbarátkozni velük, hogy együtt hintáztunk az udvaron. Öröm volt látni a gyermekek egyszerűségét. Nostalgiaiával emlékeztem gyerekkoromra.

Falvak, természet

Végigjártunk több falut. Közülük néhányat említenék: Lészped, Klézse, Pusztina, Magyarfalva, Gyimesfelsőlók. Mindenhol nagy szeretettel fogadtak bennünket. Ahogy láttam, Pusztina és Klézse le van maradva a többihez képest. Szegényebbek az emberek, egyszerűbbek a körülményeik. Ennek ellenére jó szívvel és boldogan fogadtak bennünket, és odaadták, amijük

volt. Egyszerű ételeket kaptunk, de nagyon finomak voltak, mert sok szeretet volt bennük.

Sok helyen a természet szépsége dél-indiai szülőföldemre hasonlított, az utak pedig, mintha Kelet-Indiában lennének: sok por, kövek, harminchét fok. Örülök, hogy Isten segítségével végig tudtuk küzdeni ezt a pályát.

Lelki benyomásaim

Bárhova is mentünk, a templomok nagyon tiszták és szépen gondozottak voltak.

Részen ez is mutatja az emberek lelki életét. Amikor megérkeztünk Lészpedre, Gyöngyössy Lajossal elmentem a helyi plébánoshoz, aki ismerte Lajost, engem azonban nem. A plébános tudott magyarul, de nem beszélt velünk ezen a nyelven. Nem volt hajlandó tárgyalni arról sem, hogy mikor tudnánk magyar misét tartani a csoportnak. Azt éreztem: „Övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be”. A vasárnapi búcsún koncelebráltam, mivel nem engedte, hogy külön magyar mise legyen. A mise románul volt, én magyarul mondtam magamban a szöveget. Sok pap volt, köztük négy vagy öt csángó pap is, de senki nem állt velem szóba, mindenki románul beszélt.

Az indiai kulturális esten összegyűlt adomány átadása Márton Attila lészpedi tanító bácsinak

Imádkoztam értük. Az ünnepi szentmise után mindegyik papot meghívták a plébániára ebédre, de engem nem. Ez nagyon fájt az eltaszítás miatt.

Csodálatos az Isten, ő látja a szívünket, ismeri a gondolatainkat, az érzéseinket, és mindig segít, amikor bajban vagyunk. Százszorosán adja azt, ami az ő misszionáriusainak kell. Mert tudja jól, hogy mindent ott hagytam érte. Szüleimet, testvéreimet, a rokonaimat, barátaimat, mindent. Ilyen érzésekkel jöttem ki, amikor a következő eset történt: ott várt négy apáca, és közülük hárman Indiából, ráadásul mind a három a falumból! Döbbenetes volt látni őket Lészpeden, mivel nem is hallottam, hogy ott élnek. Isten befogadott engem nagyobb szeretettel, és elém jött az apácák alakjában. Nagyon nagy szeretettel meghívtak ebédre, nemcsak engem, hanem azokat is, akik velem voltak. Isten soha nem hagyja cserben azt, akit meghívott.

Amikor a következő nap Pusztinába érkeztünk, először bementünk a plébánoshoz, megbeszélni vele a magyar szentmisét. Mindenben megegyeztünk, de amikor eljött a mise ideje,

addigra egy budapesti gyerekcsoport is odaért, és a majdnem teli templomot látva zavarba jött, majd közölte velem: nem engedi, hogy megtartsam a misét. Csak a csoport tagjai legyenek ott, a többieknek ki kell menni a templomból. Azt válaszoltam a plébánosnak, hogy egy hívőt se tudok kizavarni az Isten házából. Aztán elkészöntem és mondtam neki, hogy akkor majd egy fa alatt bemutatom a szentmisét. Már majdnem eljöttem, amikor a kántoron keresztül megüzente, hogy misézhetek a templom-

ban. Nagyon nehéz volt megérteni ezeket a dolgokat. Később megtudtam, hogy a csángó magyarok között sincs egység, vannak, akik szeretnék magyar szentmisét és vannak, akik nem. Megértettem, amit Krisztus is mondott: „Minden önmagával meghasonlott ország elnéptelenedik, minden önmagával meghasonlott város vagy ház elpusztul”. Megtapasztaltam, milyen elengedhetetlenül fontos lenne számukra is az egyetértés.

P. Benvin Sebastian Madassery svd

Szent Erzsébet Gimnázium
– Gyimesfelsőlók

Ajándék

Márfi Gyula veszprémi érsek a Szent Gyermekség Műve tagjaival

Legyél ajándék! Így bízta Márfi Gyula veszprémi érsek atya a gyerekeket azon a szentmisén, amelyet a Pápai Missziós Művek Szent Gyermekség Műve közössége előtt mutatott be nyáron, Cseszneken. A gyermek Isten ajándéka, áldás, akit felkészülten, áldott állapotként várva, hálaival fogadva válik a nő édesanyává és a férfi édesapává. Hogyan legyenek Isten szeretetének jele, hogyan mutassák meg a család és a gyermek igazi értékét értékvesztett világunkban – erre készültek Szent Pál kis misszionáriusai, akik a Szentatyánál történt római látogatás után most először találkoztak.

Missziós ország lettünk, a szó minden értelmében: a hasznosság elve szegénységet és megkülönböztetést, a ráció „istenítése” az erkölcsiség elvesztését hozta magával. Meg kell tanítanunk az új generációknak a másokra való odafigyelés, a szolidaritás, a segítségnyújtás személyiség- és közösségépítő erejét, fontosságát. Ezt a feladatot vállalta magára a Szent Gyermekség Műve és annak magyarországi vezetője, a verbita Sebestyén atya.

A missziós gyermekcsoportok vezetői

Szikrázó augusztusi hőség és napsütés fogadta az ország különböző részeiből érkező gyerekcsoportokat a cseszneki plébánián. A sokasodó zöld sapkák látványa szép emlékeket idézett fel: a vidám, színes csapatot Róma nyüzsgő forgatagában. A Bakony szelíd hegyei között megbúvó Kisbükkmajorban lakva hamar megbarátkoztak a gyerekek a közelben lévő szelíd lovakkal és a szamarak érdeklődő közeledésével, a bárányok puha gyapjával, a vi-

dám, mozgékony kecskenyájával, a pávák, és háziszárnyasok közelségével.

Az első délutánon a hatalmas közös élmény, a római út emlékeit elevenítettük fel, megnéztük az ott készült filmet, képeket. Vacsora után a csoportok közös munkával elkészítették írásos élménybeszámolóikat, amelyeket másnap a szentmisében a kenyér és bor mellett az oltárra helyeztek.

Másnap délelőtt érsek atya fogadására és a szentmisére készültünk. Az

A cseszneki vár „bevétele”

örökké vidám *Konrád*, a fóti csoport kísérője taníttatta elmaradhatatlan gitárjával kísérve az énekeket, és ezzel együtt a vidámságot, a nevetni tudást, az igazi örömet, nemcsak a gyerekeknek, hanem felnőtt kísérőiknek is. Nagy-nagy örömmel fogadtuk a Veszprémi Egyházmegye főpásztorát. Megtapasztaltuk, hogy nagy jelentőségűnek érez minden kezdeményezést az eljövendő nemzedékek Istenhez vezetésében.

Szentbeszédében hangsúlyozta, hogy minden gyermeknek joga van szeretetben foganni, megszületni, családban egészségesen felnőni, hitben és műveltségben fejlődni. A gyermek áldás és ajándék! „Gondoljátok át, mennyire vagytok ti ajándékcsaládok, környezetetek, hazátok számára! Legyetek ajándék! Vigyék hírét bátran hiteteknek, mondjátok el a többi gyerekeknek, akik nem hitben élnek, hogy ők is értékek, akiket nem szabad kiszolgáltatni mindenféle bünyös, haszonszerzés céljait szolgáló

érdekeknek” – mondta. Számos állat és növény védelmét törvényekben védik, de a gyermekek jogairól alig lehet hallani. Van tehát tennivaló! – biztatott érsek atya, nagy erőt adva ezzel a kis misszionáriusoknak és felnőtt segítőknek.

A szentmise után sem hagyta magára élettel teli kis csapatunkat. A vendéglátóinktól, a Hegyi családtól kaptunk bőséges és finom ebédet is közöttünk fogyasztotta el. A délutáni program ismét különleges volt. A Pá-

pua Új-Guineából hazatért verbita misszionárius, *Imre* atya tartott élménybeszámolót, amit sok képpel és történettel színesített. A gyerekek nagy figyelemmel és lelkesedéssel hallgatták szavait.

Az esti tábortűz mellett egy már kevés helyen élő régi néphagyományt elevenítettünk fel és tanultunk meg. A vízkereszt ünnepe körül szokásos csillagjárást, amit egyes helyeken háromkirály-járásnak neveznek. Szép este volt!

Az utolsó napon „bevettük” Csesznek várát, emlékeinkbe véstük a Bakony gyönyörű táját, a távolból integető Pannonhalma tornyát, a völgyben szelíden megbúvó falu képét. A hálaadó szentmisén Sebestyén atya mondott köszönetet a találkozóért Mennyei Atyánknak.

Elröpültek a napok, megerősödtünk egymás szeretetében, megértettük a feladatunkat: mi felnőttek azt, hogy ez az a közeg, amely a gyermekeknek igazi életet nyújt, ahová minél több gyermeket kell elvezetnünk, esélyt adva nekik egy értékes jövőre. Ők pedig azt, hogy sok kis világító mécsesként a világban, egyenként jócselekedettel, imával, kis lemondással egysülve általuk válik észrevehetővé Isten szeretete.

Dr. Matykó Árpád és Mária

Cikkeinkről bővebben olvashatnak a
www.papaimisszio.hu
 weboldalunkon.

Missziós bibliatábor Zsámbékon

„Menj, és te is hasonlóképpen cselekedjél” (Lk 10,37). Lukács evangéliumából az irgalmas szamaritánus történetének részletét választotta alapgondolatául az idei bibliatábor.

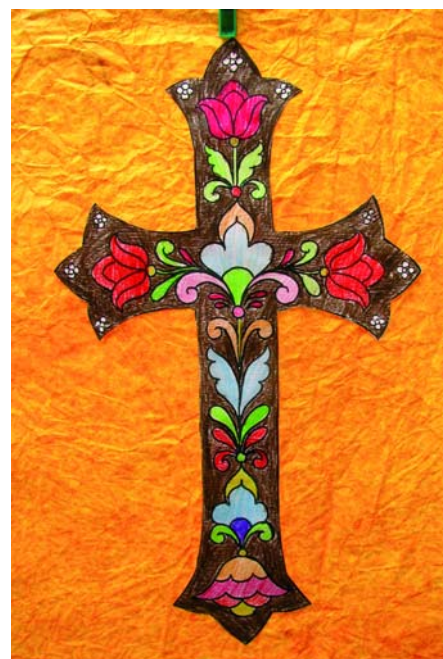
A verbita rend és a Pápai Missziós Művek szervezésében immár hagyománnyá vált ez a nyári összejövetel. Mintegy száznyolcvan gyermek érkezett Zsámbékra – Letenyétől Nyíregyházaig, Szekszárdtól Budapestig – a premontrei nővérek által működtetett szakiskola kollégiumába. Sokan közülük már nem először vettek részt a bibliatáborban.

A gyerekek tizennégy, bibliai személyekről elnevezett csoportban, változatos módon ismerkedtek meg és dolgozták fel a Szentírás alapján saját csoportjuk „névadójának” történetét, valamint a „Kit tekintsek felebarátomnak?” (Lk 10,29) kérdésre Jézus által mondott példabeszédet és tanítást.

A csoportokat a verbita szerzetesek és más szerzetesrendek nővérei mel-

lett képzett hitoktatók vezették, de a változatos programok lebonyolításában számos önkéntes segítő is közreműködött. A *Levente Péter és Döbrentey Ildikó* művészpár is meglátogatta a táborlakókat és egy „kacagó koncert” keretében megosztotta velük titkaikat: a játék titkát, a mese titkát és a muzsika titkát.

Az évek óta nagy sikerrel zajló tábor az idén nem titkoltan azt a célt tűzte ki maga elé, hogy minél jobban megismertesse az újjászerveződő Szent Gyermekség Művét és minél több gyermeket vonjon be a tevékeny missziós életbe. Ennek keretében a tábor lakói megtanulták a Szent Gyermekség himnuszát és hitvallását, és megismertkedtek a missziós gyermekek a csillagjárás vagy más-

képpen a háromkirályok-járás néphagyományával is.

A tábor végére ismét megtapasztalhatták, hogy a különböző helyről, különböző közösségekből, különböző lelki-szellemi-szociális háttérrel érkezett gyerekek ez alatt a néhány nap alatt – értő és érző felnőttek vezetése mellett – közösséggé tudtak formálódni.

Búcsúzáskor sokan úgy köszöntek el: Ugye jöhetünk jövőre is?

KM

Családi missziós advent

Missziós küldetésünk – számos hazai és a Kárpát-medencei akció után – most egy távoli országba, Indiába indít bennünket: adventi gyűjtési akciót indítunk az indiai Panchkuiban működő Szent Teréz fiú- és leánykollégium felújításának és bővítésének céljára. Az akcióhoz családok és egyedülállók is csatlakozhatnak imával és adománnyal.

A gyűjtés 2009. november 29-től december 24-ig tart.

Adventben mindannyiunk élete megváltozik egy kicsit. Miközben várakozunk Jézus születésére, és vágyakozunk arra, hogy a Megváltó csendben, a mi szívünkben is megszűlessen – nem tudjuk kivonni magunkat a minket körülvevő világ nyüzsgő forgatagából. Vajon örül-e Jézus az olyan születésnap ünnepnek, amelyet manapság rendezünk neki?

*

Közép-India Madhya Pradesh államában, Panchkui faluban áll a Szent Terézről elnevezett fiú- és leánykollégium. Ebben a missziós kollégiumban jelenleg közel kétszáz törzsi származású gyermek él és tanul. Olyanok, akiknek az otthoni körülményeik nem alkalmasak erre. India-szerte sok ilyen kollégium létezik, többségüket római katolikus missziók tartják fenn annak ellenére, hogy a keresztények aránya az indiai lakosságon belül két százalék alatt van.

A panchkui missziós kollégium és iskola csupán külső falakkal körülvett és tetővel borított, egyetlen nagy terem van, amelyben nincs semmilyen bútor. A gyerekek a földön alszanak és tanulnak. A falak mentén nyitott polcok állnak, ahová nappal a gyerekek hálóneműi, éjjelre pedig a füzetek kerülnek. Az épületen kívül vannak a mosakodó vályúk és az árnyékszékek. A kollégium részben önellátó, néhány állat gondozásával és zöldségfélék termesztésével próbálják meg enyhíteni az élelmezés hiányosságait.

Mi ennek az adventi akciónak a célja?

Imáinkkal és adományunkkal járuljanak hozzá, hogy az épület lakhatóbbá váljon, legyenek tanulószobák, mosdók, bútorok és a legszükségesebb alapvető felszerelések. Emellett szükséges lenne a bővítés is, hiszen nagyon nagy szükség van arra, hogy minél több kisgyerek találjon kisiskolás éveinek idejére megfelelő lakhatási és tanulási lehetőséget.

Hogyan vehetünk részt a családi missziós adventben?

Az adventi időben gyakran teszünk felajánlást, tartunk böjtöt vagy mondunk le valamiről. Most a panchkui gyerekek javára tehetjük ezt.

Az adventi négy hét egy-egy napján lemondunk valamelyik étkezésünkről, majd feljegyezzük az itt található naptárba:

	x		x		x		x		x		x	Össz. (Ft)	
I. vasárnap nov. 29.		hétfő nov. 30.		kedd dec. 1.		szerda dec. 2.		csüt. dec. 3.		péntek dec. 4.		szombat dec.5.	
II. vasárnap dec. 6.		hétfő dec. 7.		kedd dec. 8.		szerda dec. 9.		csüt. dec. 10.		péntek dec. 11.		szombat dec.12.	
III. vasárnap dec. 13.		hétfő nov. 14.		kedd dec. 15.		szerda dec. 16.		csüt. dec. 17.		péntek dec. 18.		szombat dec.19.	
IV. vasárnap dec. 20.		hétfő nov. 21.		kedd dec. 22.		szerda dec. 23.		Szenteste csüt. dec. 24.					

A „megböjtölt” négy étkezésre szánt összeget a Pápai Missziós Művek számlájára 2010. január 10-ig kérjük átutalni. Számlaszám: 11600006-00000000-27778649. A közlemény rovatba kérjük feltüntetni: INDIA – PANCHKUI kollégium javára.

A panchkui missziós kollégium felújításának és bővítésének költsége az előzetes tervek szerint kb. 9 millió forint. A Családi Missziós Advent akció eredményéről valamint a felújítás menetéről a Pápai Missziós Művek honlapján (www.papaimisszio.hu) és a Népek Missziója magazinban rendszeresen beszámolunk.

Gyerekek is bekapcsolódhatnak a missziós akcióba, mégpedig úgy, hogy adventben mindennap imádkoznak a kollégiumban élő társaikért – ugyanúgy, ahogyan a magyar missziós gyermekek: egy Miatyánkot az árvákért, egy Üdvözlégy Máriát az éhezőkért és egy Dicsőséget a betegekért. Így a család együtt, közösen készülhet Megváltónk születésének megünneplésére.

JAY JESU!

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Két indiai püspököt láthattunk vendégül a Pápai Missziós Művek irodájában. *Çanawa Devprasad*-ot, a bhil törzs első papját és immáron első püspökét, aki Jhabua főpásztora, és aki XVI. Benedek pápától az elmúlt hetekben kapta meg kinevezését, valamint *Chacko Thottumarickal*-t, Indore püspökét, akinek szíves vendéglátását a magyarországi zarándok papok januári indiai útjuk során már megtapasztalhatták.

■ *Soamigi Bishop Çanawa, azaz tiszteendő Çanawa püspök úr! Ön nem hindu származású, hanem egy helyi törzsből, a bhil törzsből való. Hogyan találkozott a kereszténységgel?*

– A nagyapám volt az első a törzsünkben, aki megtért és megkeresztelkedett. Ő akkor már felnőtt volt. Apám tizenöt évesen lett keresztény. Engem már kisbabaként kereszteltek meg.

■ *Vannak papok a családjában? Egyáltalán hogyan döntötte el azt, hogy katolikus pap lesz?*

– A családomban eddig még nem voltak papok. A hivatásom felismerését a plébániánkon működő misszionárius papunknak, *Bernard Petersman*-nak köszönhetem, aki sokat beszélt

nekem az Isteni Ige Társasága misszionáriusairól. Azután ott volt *Liu* testvér ugyanebből a missziós közösségből. Ő nagyon szerette volna, hogy pap legyek. Azután ott van a nővérem, aki szerzetesnővér lett. Közel laktunk a nővérek otthonához, így aztán egyre jobban nőtt bennem a vágy, hogy pap legyek. Érdeklődni kezdtem a verbita rend iránt. Amikor tíz éves lettem, az úgynevezett „kisszemináriumba” kerültem. Ez volt az első lépésem a papság felé.

■ *Hogy látja, katolikus püspökként mit tehet a népéért?*

– Rengeteg dolgot tehetünk. Mindekelőtt arra kell figyelni, hogy az Úr mit kíván tőlünk. Mivel népünk nagy része iskolázatlan, a legnagyobb feladatunk az oktatás. Elsőrendű célom a gyerekek közül minél többet iskolába irányítani. Kevés a helyi iskola, és mivel a szülők, rokonok többsége sem járt iskolába, a gyerekek előtt nincs jó minta, és az otthonokban

sincs elegendő hely a tanuláshoz. Egyházmegyénkben huszonkilenc missziós telep működik, ezek többségében kollégiumokat működtetünk fiúknak és lányoknak.

■ *India sokszínű és sokvallású társadalom, ahol az utóbbi időkben egyre többször hallunk a vallási ellentétek felerősödéséről. Gyakran erőszakos események is történnek. Mit tehet egy törzsi származású püspök a vallások közötti megbékélésért?*

– Valóban sok konfliktus van a környezetünkben, a hindu fundamentalisták még szítják is ezeket. Népünk közül sajnos sokan könnyen kerülnek a fundamentalista tendenciák befolyása alá. Első lépésként a saját törzsi embereinkre szeretnék koncentrálni. Szeretném elmondani nekik, hogy mint törzsi származásúaknak, nekünk is megvannak a saját jogaink, tudatában kell lenniük saját identitásunknak. Enélkül nem tudják, hogy mennyire ki vannak szolgáltatva. És lehet, a saját vallásunk is.

*

■ *Soamigi Bishop Chacko, azaz tiszteendő Chacko püspök úr! Ön a magyar papok előtt sem ismeretlen, hiszen néhányukkal személyesen is találkozott az idén januárban, amikor ők Indiában jártak zarándokúton. Hogyan emlékszik vissza erre találkozásra?*

Cikkeinkről bővebben olvashatnak a
www.papaimisszio.hu
weboldalunkon.

– Nagyon örültem a magyar papok látogatásának. Indiában szerzett tapasztalataik kiszélesíthették látókörüket az egyetemes, katolikus egyház valóságára; megtapasztalhatták, hogy miképpen is működik a misszió napjainkban. Örömmel fogadtuk őket.

■ *A történelem során sok európai katolikus misszionárius működött Indiában, hogy erősítse a katolikus hitet, napjainkban pedig egyre több indiai pap érkezik Európába, hogy enyhítse a paphiányt, és megerősítse a híveket. Mi a véleménye a különböző nemzetiségű papok külföldi szolgálatáról?*

– „Menjetek, és tegyetek tanítványommá minden nemzetet!” – mondta Jézus. Mindenki, aki megkapta a hit ajándékát, megkapta azt a kötelességet is, hogy ezt továbbadja mindazoknak, akik még nem részesültek ebben. Nézzük például Ganawa püspök úr törzsét. Ők a kereszténységet francia misszionáriusok közvetítésével ismerték meg. Most eljött az idő, amikor az egykori tanítvány nemzetek küldhetnek misszionáriusokat a Föld más tájaira. Ugyanúgy, ahogyan Jézus küldte a tanítványokat a Föld minden sarkába.

■ *Itt Európában nagy a paphiány a mindennapi egyházi szolgálatban. Mit gon-*

Az Indiában járt magyar papokkal

dol, a külföldi papok a hagyományos lelkipásztori és missziós feladatokon kívül milyen különleges erőt képviselnek?

– Amikor a misszionáriusok egy új országba mennek, az elsődleges dolguk az, hogy elmondják saját tapasztalataikat Jézusról. Hirdessék mindazt, amit ők maguk megélték, megtapasztaltak. Ezt tették az első apostolok is: Szent Péter, aki Jeruzsálemben hirdette, amit tapasztalt Jézus feltámadásakor. Így tett Szent Tamás is, amikor Indiába érkezett, ő is elmondta saját tapasztalatait a feltámadott Jézusról, a kezéről, sebeiről. A hallgatói pedig hittek neki. Ma is kell találnunk olyanokat, akiknek van saját tapasztalatuk Jézusról, és azokat hitelesen tovább tudják adni másoknak.

■ *Indiában – ahol a kereszténység kisebbségben van – mi az, ami az ottani egyházat mégis ilyen élővé teszi?*

– Azt hiszem, erre a nyugati és a keleti gondolkodás közötti különbségben találjuk meg a választ. A keleti ember sokkal inkább a szívre teszi a hangsúlyt. Mindennapjainkat erősebben befolyásolják az érzelmeink, mint az észszerűség. Az érzelmeinket pe-

dig a hitünk befolyásolja, ezért a magatartásunk is ennek megfelelően a hitünk befolyása alá kerül. Az emberek viselkedése, mindennapi élete a racionális és a transzcendens között kiegyensúlyozottabb. Ez talán az egyik ok, ami miatt lehetséges, hogy Indiában vagy más keleti országokban a hit mélyebb és élőbb. A nyugati ember testén egy nagy fej ül, de belül csupán egy kicsi szív dobog. Nincs egyensúly. Ugyanakkor érdekes tendenciát tapasztalhatunk: erősödik közöttük az érdeklődés a keleti vallások és hiedelmek iránt. A nyugati ember úgy gondolja, hogy ezek képesek a természetfeletti iránti vágyukat csillapítani. Elfelejtették, hogy a kereszténység sokkal inkább betölti ezt az alapvető vágyukat.

Van misszió Ázsián belül is. Jézus örömhírének továbbadása még messze nem elegendő. Ezért nekünk Indiában nagy a felelősségünk és a feladatunk. Például Kína felé is, amely zárt, de azért virágzik a „földalatti egyház”. Japán vagy Korea sokkal nyitottabb. Ázsiában is éheznek és szomjazzák az igazságot, legalábbis ott, ahol a szekularizáció még nem terjedt el annyira. Keresik Istent és sokan vágynak utána.

Kaufmann Mária

Chacko Thottumarickal,
Ganawa Devprasad és Benvin Sebastian

Karolj fel egy papot!

„Amikor papot láttok, ezt kellene mondani magatokban: Itt van, aki engem Isten gyermekévé tett, aki a keresztség által megnyitotta számomra az eget, aki vétkeimtől megtisztított, aki lelkemnek megadja a táplálékot.”

(Vianney Szent János)

Vianney Szent János halálának 150. évfordulója alkalmából XVI. Benedek pápa ezt az évet a papság évének nyilvánította, védőszentjének és példaképnek a „plébánosok plébánosát”, az arsi plébánost választotta és állította elének.

A papság évéhez kapcsolódóan a Pápai Missziós Művek (PMM) egy sajtós missziós „lelki kampányt” kezdeményezett „Karolj fel egy papot!” felhívással, melynek elsődleges célja, hogy erősödjön a szeretetkapcsolat a papok és a hívők között – mondja Sebestyén atya, a mozgalom egyik elindítója. Már ismeretes előttünk, hogy a PMM-re kettős, egymást kiegészítő tevékenység a jellemző: egyrészt a lelki, másrészt a gyakorlati, vagyis a cselekedetekkel való támogatás. „Mindenki misszionárius” – mondta

P. Boldog Paolo Manna, a PMM egyik ágazatának, a Missziós Unió Művének alapítója, és ez ránk is vonatkozik. Szorosan idekapcsolódik II. János Pál pápa kijelentése is: „Az Egyház természeténél fogva missziós jellegű”.

„Foglaljunk mindennapi imánkba az egyházi hierarchia bármely fokán álló papok vagy szerzetesek közül egyet. Ő is ember, és tudjuk, hogy milyen nagy szüksége van arra, hogy a hívek szeretetét megtapasztalhassa. Ő is ebben a világban él, sok küzdelem, megpróbáltatás és kísértés közepette. Mindennapi imánk vigaszt és erőt adhat neki hivatásában. Ezzel tudjuk megmutatni neki, hogy az Isten rajtunk keresztül is szereti őt; az Egyház által a papoknak szentelt évben ez lehet a legnagyobb ajándék, amit adhatunk” – olvashatjuk a buzdításban, amely bátorít, hogy nemcsak egyénenként, de imacsoportban is végezhetjük felajánlásunkat. („Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol

ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” Mt 18,19–20)

Szeretettel várjuk a híradásokat imacsoportok megalakulásáról, vállalkásaikról, hogy láthassuk: milyen fogadtatásra tudott találni a „Karolj fel egy papot!” missziós imamozgalom felhívása.

Aki imádkozik egy papért vagy szerzetesért, a saját lelki fejlődését is szolgálja. Imádkozzunk, hadd növekedjen a szeretetkapcsolat, és legyen ez a felelet Vianney Szent János gondolatára: „A pap nem önmagáért pap, hanem értetek”. És ne csak imádkozunk értük, hanem munkájukban, törekvéseikben – és akár szükségleteikben is – tetteikkel is segítsük őket.

Dombai Mária és László

A Teréz Misszió imája a Papok Nagyasszonyához

Szűzanyánk, Főpapunk,
Krisztus Anyja
És a világ minden papjának Anyja!
Te különös szeretettel viseltetsz a
Papok iránt, mert ők
egyszülött Fiadnak élő képmásai.

Földi életeden át Jézusnak szolgáltál,
A mennyben sem szüntél meg
Segítségére lenni.

Imádkozzál papjainkért!

Velünk együtt kérjed Mennyei Atyánkat,
Küldjön munkásokat aratásába!
Eszközölj ki számunkra papokat,

Hogy szentségekkel lássanak el
Minket, Krisztus Örömhírét hirdessék szüntelen,
És arra tanítsanak, hogyan válhatunk
Valóban Isten gyermekeivé!

Szűzanyánk! Kérjed Mennyei Atyánkat,
Ébresszen sok ifjúban papi hivatást!
S mivel szíved könyörgése mindent
elérhet Mennyei Atyánknál,
esdj ki nekünk szent életű papokat!
Ámen!

A Teréz Misszióhoz csatlakozni lehet:
Holló Mihályné, országos vezető
5200 Törökszentmiklós, Kossuth L. u. 54.

A világmisszió ünnepe

Menjetek, tegyetek tanítványommá minden népet!

– mondta Jézus tanítványainak. Ezt a felhívást követi a világ számos országában tevékenykedő kétmillió misszionárius, akiknek célja Krisztus tanításának továbbadása az egész földkerekségen. A világ népességének közel egyharmada keresztény, és több mint egyhatoda római katolikus. Az Egyház 1926 óta minden év október harmadik vasárnapján – az idén október 18-án – megtartja a világmisszió napját, amikor a világ minden katolikus templomában, így hazánkban is a missziókért és a hithirdetőkért imádkoznak, és a perselypénzt az evangelizáció javára fordítják.

Az alábbiakban XVI. Benedek pápának a 2009. évi missziós világnapra küldött üzenetéből idézünk:

„A Bárány fényében járnak a nemzettek” (Jel 21,24).

Az egyház missziójának célja, hogy az emberiségnek a történelmen keresztül az Isten felé vezető útját az Evangélium fényével világítsa be, hogy minden nép őbenne találja meg a felvirágzását és beteljesedését. Szenvedélyesen vágyakoznunk kell arra, hogy Krisztus világossága ragyogjon Egyházunk felől minden népre, hogy mindnyájan egyetlen emberi családba gyűljenek az Isten szerető atyasága alatt.

„A Bárány fényében járnak a nemzettek” kezdetű üzenetében a Szentatya

kiemeli, hogy „az Egyházat nem egyfajta hatalom gyakorlása vagy uralom kialakítása vezérli, hanem az, hogy Krisztust, a világ üdvösségét minden embernek elvigye. Korunk emberiségének az Evangélium hirdetése által adott bátorítás (...) kétségtelenül olyan szolgálat, amely nemcsak a keresztény közösségeknek, hanem az egész emberiségnek szól.”

A pápa arra is emlékeztet, hogy a „világegyház átérzi felelősségét, hogy minden népnek hirdesse az Evangéliumot”, hiszen küldetése nem „anyagi vagy akár szellemi szükségletekre szól, amelyek a földi élet keretei között kielégítést nyerhetnek, hanem egy olyan transzcen-

dens üdvösségre, amely az Isten országában teljesül be.”

Végezetül a pápa nyomatékosan kijelenti, hogy „az evangelizáció a Lélek műve”, ezért minden katolikus hívőtől azt kéri, hogy imádkozzanak a Szentlélekhez: „növelje az Egyház elkötelezettségét küldetése, missziója iránt, amellyel az Isten országát hirdeti; és védelmezze a missziókban dolgozó férfiakat, nőket és mindazokat a krisztusi közösségeket, amelyek e küldetésnek a legelső frontvonalában, gyakran ellenséges körülmények között, üldöztetésben élnek. Mindenkit arra hívok, hogy tegyenek hitteles tanúságot az Egyház közösségvállalásáról anyagi támogatásukkal, még a mostani gazdasági válság idején is, hogy a szeretet evangéliumának fénye eljuthasson a fiatal egyházak népeihez.”

A

Világposta című negyedévenként megjelenő, önkéntes adományokból fenntartott missziós magazin az Isteni Ige Társasága (verbiták) kiadványa, melynek célja, hogy a magyar és a harmadik világbeli missziók között hidat képezzen.

Aki szívesen olvas híreket, interjúkat, beszámolókat ebben a témában, jelezze Burbela Gergely svd atyánál (1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5., misszio@verbita.hu), és ő rendszeresen küldeni fogja az újságot.

ASzentatya augusztus végén szemináriumot tartott a misszióról Rómában, egykori tanítványainak. Ott mondta a következőket: „A hit öröme a kereszténység missziós tevékenységének feltétele. Ennek az örömnek kell újra fellobbannia bennünk. Örülünk, hogy e zűrzavaros világban a filozófia, a vallásos elméletek és vélemények kilátástalansága ellenére is szemlélhetjük Isten arcát Krisztusban!”

„Egyetlen ember lelke is akkora,
mint az egész világmindenség”

/Vianney Szent János/

2009.
október 10.
(szombat)

VILÁGMISSZIÓ ORSZÁGOS ÜNNEPE

a Budai Ceszterci
Szent Imre
plébániatemplomban
(Budapest, XI. Villányi út)

Szervezők:

- Isténi Ige Társasága (verbíta missziósok)
P. Burbela Gergely SVD
tel.: 30/418 9196

- Pápai Missziós Művek
P. Madassery Sebastian SVD
tel.: 30/558 6339

Mindenkit sok szeretettel várunk!

A délutáni programok a Szent Imre Gimnázium
dísztermében folytatódnak!

9.00 Köszöntés:
BRÜCKNEK ÁKOS OCIST plébános
P. JUHOS FERENC SVD tartományfőnök

9.15 Beszámoló az argentinai misszióról
P. ROSTÁS SÁNDOR SVD

10.00 Pápai Missziós Művek Magyarországon
P. MADASSERY SEBASTIAN SVD,
a PMM országos vezetője

10.45 Bárdos Lajos Vegyeskar
a Budapesti Corvinus Egyetem kórusa

11.30 Ünnepi szentmise
Főcelebráns és szentbeszéd:
P. NÉMET LÁSZLÓ SVD,
nagybecskereki megyéspüspök

Szentmise után közös agape
(Mindenkit szeretettel várunk egy egyszerű ebédre)

14.00 Keresztényüldözések a világon
VÍZ PÉTER, a Keresztény Szolidaritás
magyarországi vezetője

15.00 Cigány énekek:
FINTA ARINA, RUPA ILONA,
FARKAS ROZÁLIA

15.45 Cigánypasztoráció Magyarországon
- kerekasztal-beszélgetés
LANKÓ JÓZSEF atya,
Alsószentmárton plébánosa
SOMOS LÁSZLÓ atya,
Kaposfő plébánosa
HOFHER JÓZSEF SJ

16.45 „Ti vagytok a föld sója.”
Verbíta Missziósok és
Ifjúsági Világ Missziósok

17.30 Záró imádság

**Belépődíj nincs! A program költségeire és Varga János SVD atya
argentin missziója számára anyagi támogatást szívesen fogadunk és hálásan köszönünk!**

